

## U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karla Kosteckého a Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a v právní věci žalobkyně **F.**, se sídlem XX, zastoupené Mgr. Davidem Hejzlarem advokátem se sídlem tř. 1. máje 97, 460 01 Liberec 1, žalovanému **Úřadu práce České republiky**, se sídlem Karlovo náměstí 1, 120 00 Praha 2 – Nové město, **o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 8. 2012, č. j. 11814917/12,**

### t a k t o :

**I. Žaloba se o d m í t á .**

**II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

### O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou ze dne 31. 10. 2012 domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný nevyhověl žádosti žalobkyně o vymezení chráněných pracovních míst pro osoby se zdravotním postižením. Žalobkyně namítala, že k zamítnutí její žádosti došlo v rozporu s podmínkami § 75 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, a v rozporu s prováděcí vyhláškou č. 518/2004. Dovochovala, že napadeným rozhodnutím bylo zasaženo do jejích práv, neboť byla na základě správní praxe v legitimním očekávání, že jí dle nastavených kritérií vznikl nárok na vymezení zákonem chráněných pracovních míst pro osoby se zdravotním postižením, o které žádala dne 3. 8. 2012.

Žalobu soud postoupil Městskému soudu v Praze, kterým byla žaloba zdejšímu soudu postoupena zpět poté, co nabyt účinnosti zákon č. 369/20012, kterým byl s účinností od 1. 1. 2013 novelizován zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný mimo jiné uvedl, že namítá věcnou nepříslušnost soudu, neboť žalovaný zde nevystupuje jako orgán veřejné správy, ale subjekt soukromého práva, tedy jako Česká republika, která může uzavřít veřejnoprávní dohodu o vymezení chráněných pracovních míst s odkazem na § 3 odst. 1 zákona o zaměstnanosti. Na vymezení chráněného pracovního místa a na něj navázaný státní příspěvek není obligatorní právní nárok, podle žalovaného se nejedná o spor ve správním soudnictví s odkazem na § 70 písm. a) s. ř. s.. Na podporu své argumentace žalovaný soudu předložil usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 6. 2013, č. j. 30A 15/2013-46, jímž byla žaloba směřující proti zamítavému rozhodnutí žalovaného o žádosti na vymezení chráněných pracovních míst odmítnuta z důvodu shora uvedené kompetenční výluky.

Podáním žaloby proti správnímu rozhodnutí bylo zahájeno řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s.. Žalobou napadené rozhodnutí soud přezkoumal a dospěl k závěru, že jsou zde dány podmínky pro odmítnutí žaloby.

Nejprve se však musí vymezit vůči závěru žalovaného, že se nejedná o věc správního soudnictví a soud je tedy k rozhodování o podané žalobě věcně nepřislušný.

Posuzování žádostí o uzavření dohody o vymezení chráněných pracovních míst dle § 75 zákona o zaměstnanosti, když podrobnosti postupu a další podmínky pro uzavření takové dohody stanoví § 6 vyhlášky č. 518/2004 Sb., kterou se provádí zákon o zaměstnanosti, je součástí aktivní politiky zaměstnanosti, kterou stát provádí, a to výslovně dle § 105 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti. Soud pak nemá pochybnosti o tom, že provádění aktivní politiky zaměstnanosti spadá do oblasti výkonu veřejné správy. Při posuzování žádostí, následném uzavírání dohod o vymezení, ale také zřízení chráněných pracovních míst, a při případném uzavírání dohod o poskytnutí příspěvků v rámci aktivní politiky zaměstnanosti, jež je zákonem svěřeno Úřadu práce, nevystupuje stát jako subjekt soukromého práva a účastník soukromoprávních vztahů, jak se žalovaný mylně domnívá. Ostatně v rozporu s tímto svým argumentem žalovaný sám poukazuje na veřejnoprávní charakter dohod, které jsou v rámci provádění aktivní politiky zaměstnanosti uzavírány. O veřejnoprávním charakteru dohod uzavíraných dle § 75 zákona o zaměstnanosti a § 6 vyhlášky č. 518/2004 Sb. nemá ani soud pochybnosti, neboť veřejnoprávní charakter těchto dohod je dán právě tím, že dohody jsou uzavírány při výkonu veřejné správy. Lze tedy uzavřít s tím, že nebyly dány podmínky pro odmítnutí žaloby dle § 46 odst. 2 s. ř. s., neboť se nejedná o spor či jinou právní věc, v níž by byla dána pravomoc soudu v občanském soudním řízení.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., soud usnesením návrh odmítne, pokud je podle tohoto zákona nepřipustný.

Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkumu vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími [tedy ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. nejsou úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti].

Z ustanovení § 75 zákona o zaměstnanosti a § 6 vyhlášky č. 518/2004 Sb. soud dovozuje, že chráněné pracovní místo se vymezuje až písemnou dohodou uzavřenou mezi zaměstnavatelem a Úřadem práce, jež má povahu veřejnoprávní smlouvy. Ustanovení § 75 odst. 2 a 3 zákona o zaměstnanosti vymezují náležitosti žádosti a podmínky, za nichž nelze takovou dohodu uzavřít. V § 6 odst. 2 a 3 vyhlášky č. 518/2004 Sb. pak zákonodárce stanovil, k čemu Úřad práce při projednávání žádosti o uzavření dohody o vymezení chráněného pracovního místa přihlíží a jaká kritéria musí zaměstnavatel splňovat, aby s ním mohla být taková dohoda vůbec uzavřena, když na uzavření takové dohody není právní nárok. Zákon o zaměstnanosti pak Úřadu práce neukládá rozhodnout o žádosti o uzavření dohody o vymezení chráněného pracovního rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., tedy takovým, které by zakládalo, měnilo, rušilo ani závazně určovalo práva a povinnosti žalobkyně. Zákon

tuto povinnost Úřadu práce ukládá jen v případě poskytování příspěvku dle § 78 tohoto zákona (konkrétně odst. 8), tedy v případě finančního plnění, na které při splnění zákonných podmínek právní nárok zaměstnavatelé vzniká a které dle § 105 odst. 1 písm. b) tohoto zákona není opatřením státu v rámci aktivní politiky zaměstnanosti.

Z toho soud dovozuje, že žalobou napadené sdělení Úřadu práce o nevyhovění žalobcově žádosti ze dne 3. 8. 2012 není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. a žaloba proti němu je nepřipustná podle § 68 písm. e) ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s. a soudu nezbylo, než ji v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnout. Ke stejným závěrům dospěl i Krajský soud v Plzni ve shora uvedeném usnesení.

Pro úplnost soud uvádí, že obdobně bylo judikováno v otázce zamítnutí žádosti o dohodu ve vztahu ke zřizování společensky účelných míst, což je známo soudu z jeho úřední činnosti (usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. 12. 2006, č. j. 30 Ca 52/2006-24), veřejnou publikaci tohoto závěru nenalezl.

V souladu s § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žaloba byla odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího

správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách:  
[www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

V Liberci dne 6. srpna 2013.

**Mgr. Lucie Trejbalová,**  
předsedkyně senátu